

Sygn. akt III Nsm 63/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nakle nad Notecią III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Wojciech Kokociński

Protokolant: Małgorzata Polewczyńska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2018 roku w Nakle nad Notecią

na rozprawie sprawy

z wniosku M. B. (1)

z udziałem D. H.

o pozbawienie władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. H. (1) i uregulowanie kontaktów z małoletnią M. H. (1)

postanawia

1. pozbawić D. H. ur. (...) w W., syna A. i B. władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. H. (1) ur. (...) w W.;
2. ustalić, że uczestnik D. H. będzie spotykał się z małoletnią M. H. (1) w każdą I i III sobotę oraz II i IV niedzielę danego miesiąca w godzinach od 13:00 do 17:00 oraz każdego roku w II dzień Świąt Bożego Narodzenia i II dzień Ś. Wielkanocy w godzinach od 10:00 do 14:00 a także każdego roku w dzień ojca i dzień dziecka w godzinach od 16:00 do 18:00, z tym, że spotkania będą odbywały się w miejscu zamieszkania dziecka i w obecności wnioskodawczynie M. B. (1), przy czym wnioskodawczynie ma obowiązek nie przeszkadzać uczestnikowi w realizowaniu tych spotkań;
3. w pozostałym zakresie oddalić wnioski o uregulowanie kontaktów z małoletnią M. H. (1);
4. zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią na rzecz adwokata J. U. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczynie z urzędu;
5. stwierdzić, że wnioskodawczynie i uczestnik ponoszą pozostałe koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sędzia Sądu Rejonowego

Wojciech Kokociński

Sygn. akt: III Nsm 63/16

UZASADNIENIE

M. B. (1) w dniu 10 marca 2016 r. złożyła wniosek o pozbawienie D. H. władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką M. H. (1). W uzasadnieniu wniosku podała m. in., że uczestnik został skazany za znęcanie się nad nią, małoletnia córka była świadkiem stosowania przez niego przemocy fizycznej i psychicznej, D. H. w niewielkim stopniu troszczył się o potrzeby dziecka, często wywoływał awantury domowe, wszystko to źle wpływało na rozwój małoletniej M. H. (2). Wnioskodawczynie dodała, że obawia się o bezpieczeństwo swoje i córki i uważa, że dla dobra dziecka uczestnik powinien być pozbawiony władzy rodzicielskiej nad dzieckiem.

D. H. wniosł o oddalenie wniosku o pozbawienie władzy rodzicielskiej, powierzenie M. B. wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. H. (1) z ograniczeniem mu tej władzy do prawa współdecydowania o wszystkich istotnych sprawach dziecka.

W piśmie z dnia 28 września 2016 r. wnioskodawczyni podtrzymała wniosek o pozbawienie uczestnika władzy rodzicielskiej oraz wniosła o uregulowanie jego kontaktów z córką raz w miesiącu, w drugą sobotę w godzinach 11:00 - 17:00 w miejscu zamieszkania dziecka, względnie w miejscu zamieszkania rodziców uczestnika i w ich obecności, uzasadniając to problemami psychicznymi uczestnika, działaniem na szkodę matki i dziecka, znęcaniem się nad wnioskodawczynią.

W odpowiedzi na powyższe uczestnik podtrzymał swój wniosek o powierzenie wnioskodawczyni wykonywania władzy rodzicielskiej nad córką z jednoczesnym ograniczeniem mu tej władzy do prawa współdecydowania o wszystkich istotnych sprawach dziecka oraz zaproponował uregulowanie jego kontaktów z dzieckiem w I i III sobotę oraz II i IV niedzielę każdego miesiąca w godzinach 10:00 - 18:00 w swoim miejscu zamieszkania a także dodatkowo przez kilka godzin w Święta Bożego Narodzenia i Wielkanocy, dzień dziecka i dzień ojca wskazując, że dziecko niejednokrotnie przebywało w jego miejscu zamieszkania będąc wyłącznie pod opieką uczestnika lub jego rodziców, z uwagi na postawę wnioskodawczyni aktualnie jego kontakty z dzieckiem są utrudnione, jednakże dla dobra małoletniej córki stron konieczne jest, aby ojciec mógł widywać dziecko i zabierać je do siebie.

Wnioskodawczyni ostatecznie wniosła o uregulowanie kontaktów ojca z dzieckiem raz w miesiącu, w miejscu zamieszkania dziecka i w jej obecności oraz podtrzymała wniosek o pozbawienie ojca władzy rodzicielskiej nad córką, natomiast uczestnik wniosł o oddalenie wniosku o pozbawienie go władzy rodzicielskiej, powierzenie matce wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią M. H. (1), ograniczenie mu tej władzy do prawa współdecydowania o wszystkich istotnych sprawach dziecka, uregulowanie kontaktów z córką cztery razy w miesiącu w obecności wnioskodawczyni w soboty lub niedziele w miejscu neutralnym przez 3-4 godziny dziennie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Małoletnia M. H. (1) ur. (...) w W. jest dzieckiem wnioskodawczyni M. B. (1) i uczestnika D. H.. Wnioskodawczyni i uczestnik nie byli małżeństwem, nie są osobami ubezwłasnowolnionymi, od końca 2011 r. pozostawali w związku i wspólnie zamieszkiwali w N. przy ul. (...) a od grudnia 2013 r. przeprowadzili się do P.. Początkowo wzajemne pożycie M. B. (1) i D. H. układało się poprawnie, jednakże od początku 2012 r. zaczęło pomiędzy nimi dochodzić do coraz większych nieporozumień, uczestnik zażywał narkotyki, wywoływał awantury, wyzywał wnioskodawczynię wulgarnie, zabraniał jej wychodzić z domu, zdarzało się też, że szarpał ją, popychał, bił po brzuchu. Większość obowiązków domowych spoczywała na wnioskodawczyni, uczestnika często nie było w domu, mało angażował się w opiekę nad córką, o co pretensje miała od niego matka dziecka. W dniu 18 czerwca 2014 r. doszło do kolejnej awantury w trakcie której uczestnik pobił wnioskodawczynię powodując u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia tkanek okolicy obu łuków żebrowych, obu kończyn dolnych i szyi. Z uwagi na agresywne zachowania uczestnika i stosowanie przemocy wobec wnioskodawczyni, co działo się w obecności małoletniego dziecka, M. B. (1) zdecydowała się odejść od uczestnika i w sierpniu 2014 wyjechała z córką do Holandii do swojego ojca.

Dowód: zeznania wnioskodawczyni M. B. (1) /k.96v-97 akt/;

zeznania uczestnika D. H. /k.97-97v akt/;

opinia II Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w S. /k.57-67 akt/;

kopia wyroku Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 20 sierpnia 2015 r.

sygn. akt II K 120/15 /k.3 akt/;

odpis zupełny aktu urodzenia małoletniej M. H. (1) /k.5 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania uczestnika /k.22, 146 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania wnioskodawczynie /k.32-33, 94-95, 143-144 akt/;

akta II K 120/15 Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią.

M. B. (1) razem z małoletnią córką M. przebywała w Holandii przez okres prawie roku, D. H. nie widywał w tym czasie dziecka, pozostawał jednak w kontakcie z wnioskodawczynią, która ostatecznie za jego namową wróciła do Polski, rodzice małoletniej M. pojednali się i w sierpniu 2015 r. ponownie zamieszkali wspólnie ze swoją małoletnią córką w P. przy ul. (...), w domu należącym do rodziców uczestnika. Pomimo podjętej próby odbudowania relacji rodzinnych pomiędzy stronami znowu szybko zaczęło dochodzić do nieporozumień, wnioskodawczynie domagała się od uczestnika większego zainteresowania rodziną, nie podobało się jej, że D. H. dużo czasu spędzał poza domem i nie zajmował się należycie córką, z kolei uczestnik miał pretensje do wnioskodawczynie o to, że utrzymuje ona bliskie relacje ze swoją matką, której nie tolerował. Uczestnik nie kontrolował swoich emocji, zdarzało się, że wymierzał klapsy dziecku, był porywczy, często wszczynał awantury domowe (zwykle raz na tydzień), podczas których wyzywał wnioskodawczynię słowami wulgarnymi mówiąc do niej m. in. „ty kurwo jębnięta”, czasami dusił M. B. poduszką, szarpał ją za włosy, wykręcał głowę, bił po twarzy oraz groził pobawieniem życia, wszystko to działo się w obecności dziecka, które widziało w jaki sposób ojciec traktuje matkę, na co w ogóle nie zważał uczestnik, pomimo, iż negatywnie wpływało to na rozwój i wychowanie dziecka. W styczniu 2016 r. w rodzinie założono tzw. Niebieską Kartę, jednakże zachowanie ojca dziecka nie poprawiło się. W dniu 3 marca 2016 r. doszło do kolejnej awantury, w trakcie której uczestnik położył wnioskodawczynię na podłodze, usiadł na niej i wykręcał jej głowę na boki a gdy na miejsce przyjechała matka wnioskodawczynie, po tym jak córka opowiedziała jej przez telefon co się dzieje w domu, D. H. zaczął się znowu agresywnie zachowywać, groził matce M. B. (1), że ją zabije, po czym został zatrzymany a wnioskodawczynie definitywnie się z nim rozstała.

Dowód: zeznania wnioskodawczynie M. B. (1) /k.96v-97 akt/;

zeznania uczestnika D. H. /k.97-97v akt/;

opinia II Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w S. /k.57-67 akt/;

dokumentacja lekarska wnioskodawczynie /k.6-7 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania uczestnika /k.22, 146 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania wnioskodawczynie /k.32-33, 94-95, 143-144 akt/;

kopia wyroku Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 30 marca 2017 r. sygn.

akt II K 283/16 wraz z uzasadnieniem /k.103-112 akt/;

akta II K 283/16 Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią.

Pomimo agresywnych zachowań uczestnika i orzeczonego wobec niego w marcu 2016 r. tytułem środka zapobiegawczego zakazu zbliżania się do wnioskodawczynie, M. B. (1) przez pewien czas zgadzała się na to, aby D. H. widywał córkę i odbierał ją z przedszkola, dziewczynka spędzała też czas u rodziców uczestnika, jednakże kiedy zabrali ją oni bez zgody i wiedzy matki w odwiedzinach do ojca do szpitala psychiatrycznego w Ś., co małaletnia bardzo przeżyła, wnioskodawczynie zabroniła uczestnikowi i jego rodzicom kontaktów z dzieckiem, zmieniła numer telefonu i od lipca 2016 r. D. H. praktycznie nie widuje córki.

Dowód: zeznania wnioskodawczynie M. B. (1) /k.96v-97 akt/;

zeznania uczestnika D. H. /k.97-97v akt/;

opinia II Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w S. /k.57-67 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania uczestnika /k.22, 146 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania wnioskodawczynie /k.32-33, 94-95, 143-144 akt/.

Od momentu urodzenia małaletniej M. H. (1) wnioskodawczynie wykonywała większość obowiązków związanych z opieką nad córką i jej wychowaniem, uczestnik w niewielkim stopniu był zaangażowany w życie dziecka, dbał głównie o zabezpieczenie potrzeb materialnych rodziny, natomiast od chwili definitywnego rozstania stron małaletnia M. pozostaje pod wyłączną pieczę wnioskodawczynie, która samodzielnie podejmuje wszystkie decyzje dotyczące córki, należycie dba o rozwój dziecka i zaspokojenie wszystkich jego potrzeb. Uczestnik od lipca 2016 r. nie utrzymuje żadnych kontaktów z córką, nie pamięta o ważnych wydarzeniach w życiu dziecka, nie składa życzeń, nie czyni prezentów, nie bierze udziału w wychowaniu dziecka, nie jest zorientowany w bieżących sprawach małaletniej, jej problemach, nie interesuje się stanem zdrowia córki, jej rozwojem, zainteresowaniami, sposobem spędzania przez dziecko wolnego czasu, nie współdziała z M. B. (1) w istotnych sprawach dziecka i nie podejmuje żadnych decyzji z tym związanych a wszystkie te obowiązki spoczywają wyłącznie na wnioskodawczynie.

Dowód: zeznania wnioskodawczynie M. B. (1) /k.96v-97 akt/;

zeznania uczestnika D. H. /k.97-97v akt/;

opinia II Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w S. /k.57-67 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania uczestnika /k.22, 146 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania wnioskodawczynie /k.32-33, 94-95, 143-144 akt/.

M. B. (1) ma 27 lat, jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, na małaletnią córkę otrzymuje świadczenie z programu 500 plus oraz alimenty w kwocie 500 zł miesięcznie i zasiłek rodzinny w wysokości 79 zł. Wnioskodawczynie po rozstaniu z uczestnikiem przez dłuższy czas zamieszkiwała z dzieckiem w wynajmowanym lokalu przy ul. (...) w N. składającym się z jednego pokoju, kuchni i łazienki, odpowiednio wyposażonym i dostosowanym

do potrzeb dziecka, a ostatnio przeprowadziła się do mieszkania przy ul. (...) w N.. M. B. (1) od sierpnia 2016 r. jest związana z M. B. (2), który pracował w Anglii, w połowie 2017 r. wrócił do Polski, pracuje na budowie, zamieszkuje wspólnie z wnioskodawczynią i pomaga jej w utrzymaniu. D. H. alimenty na dziecko co do zasady płacił systematycznie, w marcu 2016 r. gdy stracił pracę zaprzestał ich regulowania przez okres kilku miesięcy i od lipca 2016 r. wnioskodawczyni otrzymuje je z Funduszu Alimentacyjnego. Aktualnie uczestnik spłaca zadłużenie i stara się regulować alimenty bieżące.

Dowód: zeznania wnioskodawczyni M. B. (1) /k.96v-97 akt/;

zeznania uczestnika D. H. /k.97-97v akt/;

opinia II Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w S. /k.57-67 akt/;

dane z systemu PESEL-SAD dotyczące stron /k.8-9 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania wnioskodawczyni /k.32-33, 94-95, 143-144 akt/;

pismo Komornika Sądowego T. M. w sprawie Kmp 21/16 /k.115 akt/;

kopie przelewów alimentów dokonanych przez uczestnika na rzecz małoletniej

M. H. (1) /k.116-127 akt/;

kopia umowy najmu lokalu mieszkalnego zawarta przez wnioskodawczynię /k.132

akt/;

oświadczenie wnioskodawczyni o aktualnym miejscu zamieszkania /k.145 akt/.

D. H. skończył 26 lat, obecnie związany jest z H. W., z którą od grudnia 2016 r. zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu w N. przy ul. (...), od grudnia 2017 r. przebywa w Zakładzie Karnym w P., gdzie odbywa karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Uczestnik jest osobą uzależnioną od środków psychoaktywnych, do grudnia 2015 r. zażywał amfetaminę, aktualnie utrzymuje abstynencję, w okresie od 5 maja 2016 r. do 31 maja 2016 r. przebywał na oddziale psychiatrycznym w Centrum Medycznym (...) sp. z o.o. w B., gdzie rozpoznano u niego adaptacyjne zaburzenia nastroju i mieszane zaburzenia osobowości, a następnie do sierpnia 2016 r. był na leczeniu w szpitalu psychiatrycznym w Ś..

Dowód: zeznania wnioskodawczyni M. B. (1) /k.96v-97 akt/;

zeznania uczestnika D. H. /k.97-97v akt/;

opinia II Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w S. /k.57-67 akt/;

dane z systemu PESEL-SAD dotyczące stron /k.8-9 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania uczestnika /k.22, 146 akt/;

karta informacyjna leczenia szpitalnego uczestnika /k.23 akt/.

Małoletnia M. H. (1) skończyła 4 lata, od marca 2016 r. uczęszcza do przedszkola (...) w N., dziewczynka jest zawsze zadbana, czysta, odpowiednio ubrana, wnioskodawczyni zaprowadza ją do przedszkola i odbiera, interesuje się rozwojem córki. Dziewczynka w przedszkolu wspomina mamę z uśmiechem, natomiast mówiąc o ojcu zachowuje się nerwowo, mówi, że tata „robi ała”, klepie swoją rękę i jest niespokojna, zdarza się, iż bije inne dzieci, ciągnie je za włosy, ze względu na pojawiające się problemy wychowawcze matka zaczęła z córką uczęszczać do neurologa i psychiatry. Małoletnia rozwija się w normie pod względem psychomotorycznym, jest sprawna ruchowo. Dziecko jest najsilniej związane uczuciowo z matką, z racji wieku i nieprzerwanego zamieszkiwania z wnioskodawczynią oraz jej zaangażowania w opiekę to matka jest dla dziecka osobą znaczącą, zaspokajającą potrzebę bezpieczeństwa i stabilizacji. Małoletnia M. nie czuje się w pełni bezpieczna pod opieką ojca, więc dziecka z ojcem jest powierzchowna.

Dowód: zeznania wnioskodawczyni M. B. (1) /k.96v-97 akt/;

opinia II Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w S. /k.57-67 akt/;

odpis zupełny aktu urodzenia małoletniej M. H. (1) /k.5 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania wnioskodawczyni /k.32-33, 94-95, 143-144 akt/;

opinia z przedszkola o małoletniej M. H. (1) /k.25 akt/.

Wnioskodawczyni posiada podstawowe kompetencje opiekuńcze i wychowawcze, potrafi rozpoznać i zaspokoić większość potrzeb dziecka, poprawnie wywiązuje się z obowiązków rodzicielskich, nie zaniedbuje obowiązków wychowawczych, nie zagraża dobru dziecka i nie wymaga kontroli w wypełnianiu władzy rodzicielskiej. Uczestnik posiada podstawowe kompetencje opiekuńcze a jego kompetencje wychowawcze nie są w pełni poprawnie ukształtowane, z trudem rozpoznaje podstawowe potrzeby dziecka, ponieważ mało zna dziecko i mało uczestniczy w jego życiu. D. H. jest mało zaangażowany w życie dziecka, nie podejmuje współpracy z matką dziecka, nie włącza się w wychowanie córki. Ojciec jest osobą przejawiającą nieprawidłowe cechy osobowości, ma problem ze stawianiem sobie jasnych celów życiowych, jest mało stabilny emocjonalnie, w sytuacjach trudnych reaguje impulsywnie i gwałtownie, jest mało krytyczny wobec swojego postępowania, z trudem przyznaje się do błędów i przekraczania prawa. Uczestnik czuje się uczuciowo związany z córką ale nie podtrzymuje tej więzi, nie okazuje pełnego zrozumienia dla sytuacji małoletniej M. oraz jej matki. W bezpośrednim kontakcie z dzieckiem potrafi rozpoznać płynące od niego sygnały i jest w stanie zaopiekować się córką przez kilka godzin. Dziecko jest pozytywnie nastawione do kontaktów z ojcem.

Dowód: zeznania wnioskodawczyni M. B. (1) /k.96v-97 akt/;

zeznania uczestnika D. H. /k.97-97v akt/;

opinia II Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w S. /k.57-67 akt/.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 20 sierpnia 2015 r. sygn. akt II K 120/15 D. H. został skazany za przestępstwo z art. 207§1 kk polegające na tym, że w okresie od lutego 2012 r. do sierpnia 2014 r. w N. i P. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją konkubiną M. B. (1) w ten sposób, że wszczynał awantury domowe, znieważał obelżywymi słowami, naruszał nietykalność cielesną poprzez szarpanie za włosy, popychanie, zadawanie ciosów rękoma i nogami, duszenie, zamykanie w mieszkaniu, utrudnianie kontaktu z innymi osobami a ponadto w dniu 18 czerwca 2014 roku spowodował obrażenia ciała w postaci stłuczenia tkanek okolicy obu łuków żebrowych, obu

kończyn dolnych i szyi, za co wymierzono mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności. Z kolei prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 30 marca 2017 r. sygn. akt II K 283/16 D. H. został skazany m. in. za przestępstwo z art. 207§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art.11§2 kk polegające na tym, że w okresie od sierpnia 2015 r. do dnia 3 marca 2016 r. w P. znęcał się fizycznie i psychicznie nad swoją konkubiną M. B. (1) w ten sposób, że wszczywał awantury domowe, podczas których wyzywał konkubinę słowami wulgarnymi i powszechnie uznawanymi za obelżywe, dusił poduszką, szarpał za włosy, wykręcał głowę, popychał, bił po twarzy oraz groził pozbawieniem życia, przy czym w dniu 3 marca 2016 roku spowodował u niej obrażenia ciała w postaci stłuczenia tkanek okolicy twarzoczaszki, ramion oraz skręcenie kręgosłupa szyjnego, czym naruszył czynności narządów ciała na czas do 7 dni, za co wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Ponadto D. H. był dwukrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód: zeznania wnioskodawczynie M. B. (1) /k.96v-97 akt/;

opinia II Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w

B. z siedzibą w S. /k.57-67 akt/;

kopia wyroku Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 20 sierpnia 2015 r.

sygn. akt II K 120/15 /k.3 akt/;

dokumentacja lekarska wnioskodawczynie /k.6-7 akt/;

sprawozdania z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu

zamieszkania wnioskodawczynie /k.32-33, 94-95, 143-144 akt/;

karta karna uczestnika /k.92-93 akt/;

kopia wyroku Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 30 marca 2017 r. sygn.

akt II K 283/16 wraz z uzasadnieniem /k.103-112 akt/;

akta II K 120/15 Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią;

akta II K 283/16 Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów w postaci: kopii wyroku Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 20 sierpnia 2015 r. sygn. akt II K 120/15 /k.3 akt/, odpisu zupełnego aktu urodzenia małoletniej M. H. (1) /k.5 akt/, dokumentacji lekarskiej wnioskodawczynie /k.6-7 akt/, danych z systemu PESEL-SAD dotyczących stron /k.8-9 akt/, sprawozdań z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu zamieszkania uczestnika /k.22, 146 akt/, sprawozdań z wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w miejscu zamieszkania wnioskodawczynie /k.32-33, 94-95, 143-144 akt/,

karty informacyjnej leczenia szpitalnego uczestnika /k.23 akt/, opinii z przedszkola o małoletniej M. H. (1) /k.25 akt/, karty karnej uczestnika /k.92-93 akt/, kopii wyroku Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 30 marca 2017 r. sygn. akt II K 283/16 wraz z uzasadnieniem /k.103-112 akt/, pisma Komornika Sądowego T. M. w sprawie Kmp 21/16 /k.115 akt/, kopii przelewów alimentów dokonanych przez uczestnika na rzecz małoletniej M. H. (1) /k.116-127 akt/, kopii umowy najmu lokalu mieszkalnego zawartej przez wnioskodawczynię /k.132 akt/, oświadczenia wnioskodawczynie o aktualnym miejscu zamieszkania /k.145 akt/, akt II K 120/15 Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią, akt II K 283/16 Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią, opinii II Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z siedzibą w Szubinie /k.57-67 akt/

a także zeznań wnioskodawczynie M. B. (1) /k.96v-97 akt/ i zeznań uczestnika D. H. /k.97-97v akt/.

Przedstawione dokumenty nie budzą wątpliwości, zostały sporządzone w przepisanej formie i przez upoważnione do tego organy, nie noszą śladów manipulacji a ich prawdziwość nie była kwestionowana w toku postępowania.

Sąd dał wiarę **zeznaniom wnioskodawczyni M. B. (1) /k.96v-97 akt/** oraz **uczestnika D. H. /k.97-97v akt/**, strony opisały w nich wzajemne relacje oraz obecną sytuację małoletniego dziecka, warunki bytowe, negatywne zachowania uczestnika względem wnioskodawczyni, wskazały w jaki sposób ojciec wywiązuje się z ciężących na nim obowiązków rodzicielskich, jak przebiegały jego kontakty z córką, zainteresowanie jej sytuacją, wkład w proces wychowawczy itp., ich zeznania w większości były jasne, logiczne i jednoznaczne, wzajemnie się uzupełniały, pomiędzy tymi zeznaniami nie zachodzą istotne sprzeczności, a jedynie różnią się one co do oceny zasadności pozbawienia D. H. władzy rodzicielskiej nad dzieckiem, co nie może dziwić wobec rozbieżnych stanowisk stron w tym zakresie, w większości nie były kwestionowane, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne.

Sąd dał wiarę wnioskowi **II Opiniodawczego Zespołu (...) Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z siedzibą w Szubinie /k.57-67 akt/** albowiem opinia została wydana w oparciu o analizę materiału dowodowego zebranego w sprawie i rzeczywiste badanie małoletniej i jej rodziców oraz wszechstronną analizę sytuacji wychowawczej dziecka, opinia została sporządzona przez osoby kompetentne, posiadające wieloletnie doświadczenie zawodowe i odpowiednią wiedzę, jest należycie uzasadniona, strony nie zgłaszały poważniejszych zastrzeżeń co do jej treści, biegli w sposób wyczerpujący i rzetelny umotywowali swoje stanowisko, zwrócili uwagę na zbyt małe zaangażowanie ojca w wypełnianie obowiązków rodzicielskich względem córki, zaproponowali w jaki sposób należałoby uregulować kontakty ojca z dzieckiem, podkreślili, że uczestnik mógłby współdecydować o ważnych sprawach dziecka tylko wówczas gdyby podjął współpracę z matką dziecka i bardziej zaangażował się w proces wychowawczy małoletniej M..

Zgodnie z art. 92 kro dziecko pozostaje aż do pełnoletniości pod władzą rodzicielską. Władza rodzicielska obejmuje w szczególności obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka oraz do wychowywania dziecka, z poszanowaniem jego godności i praw, przy czym władza rodzicielska powinna być wykonywana tak, jak tego wymaga dobro dziecka i interes społeczny (art. 95 kro). Natomiast w myśl art. 96§1 kro rodzice wychowują dziecko pozostające pod ich władzą rodzicielską i kierują nim, obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Osobom wykonującym władzę rodzicielską oraz sprawującym opiekę lub pieczę nad małoletnim zakazuje się stosowania kar cielesnych (art. 96§1 kro). Zgodnie z aktualnie obowiązującym od dnia 29 sierpnia 2015 r. brzmieniem art. 107 kro, ustalonym na mocy ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z dnia 29 lipca 2015 r.), jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom żyjącym w rozłączeniu, sąd opiekuńczy może ze względu na dobro dziecka określić sposób jej wykonywania i utrzymywania kontaktów z dzieckiem. Sąd pozostawia władzę rodzicielską obojgu rodzicom, jeżeli przedstawili zgodne z dobrem dziecka pisemne porozumienie o sposobie wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem. Rodzeństwo powinno wychowywać się wspólnie, chyba że dobro dziecka wymaga innego rozstrzygnięcia (art. 107§1 kro). Artykuł 107§2 kro mówi z kolei, że w braku porozumienia, o którym mowa w §1, sąd, uwzględniając prawo dziecka do wychowania przez oboje rodziców, rozstrzyga o sposobie wspólnego wykonywania władzy rodzicielskiej i utrzymywania kontaktów z dzieckiem. Sąd może powierzyć wykonywanie władzy rodzicielskiej jednemu z rodziców, ograniczając władzę rodzicielską drugiego do określonych obowiązków i uprawnień w stosunku do osoby dziecka, jeżeli dobro dziecka za tym przemawia. Na zgodny wniosek stron sąd nie orzeka o utrzymywaniu kontaktów z dzieckiem (art. 107§3 kro).

W myśl art. 111§1 kro jeżeli władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody albo jeżeli rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub w sposób rażący zaniedbują swe obowiązki względem dziecka, sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej. Pozbawienie władzy rodzicielskiej może być orzeczone także w stosunku do jednego z rodziców. Jak podkreśla się w orzecznictwie i literaturze trwała przeszkoda to taka, która według rozsądnego przewidywania będzie istniała przez długi czas nie dający się ustalić albo wprawdzie możliwy do przewidzenia, ale obejmujący długi okres, z reguły wieloletni, czego przykładem może być zaginięcie tego z rodziców, co do którego sąd orzeka pozbawienie władzy rodzicielskiej, jego wyjazd na stałe za granicę

połączony z całkowitym brakiem zainteresowania dzieckiem, umieszczenie rodzica w zakładzie karnym w celu odbycia długotrwałej kary, umieszczenie go z powodu nieuleczanej choroby w odpowiednim zakładzie leczniczym. Natomiast jako konkretne przyczyny pozbawienia rodziców władzy rodzicielskiej z powodu jej nadużywania lub zaniedbań można wymieniwać nałóg pijaństwa rodziców, ich rozwiązły tryb życia, uprawianie przestępczego procederu, uchylanie się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, nadmierne karcenie dziecka, znęcanie się nad dzieckiem, całkowity brak zainteresowania dzieckiem itp. Skutek w postaci pozbawienia rodziców władzy rodzicielskiej może mieć tylko takie zaniedbywanie przez nich obowiązków, które może być zakwalifikowane jako rażące, muszą to być więc zaniedbania poważne, jednakże pozbawienie władzy rodzicielskiej mogą uzasadniać także zaniedbania o mniejszym ciężarze jeżeli nabierają one cech uporczywości i niepoprawności. Z treści art. 111 kro nie wynika wprost, by rażąco naganne zachowanie ojca dziecka względem jego matki, takie jak jej pobicie czy uporczywe nękanie, było podstawą pozbawienia go władzy rodzicielskiej. Jednakże, zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, takie okoliczności mogą uzasadniać ustalenie, że ojciec dziecka nadużywa władzy rodzicielskiej, a w konsekwencji stanowić przesłankę do pozbawienia go tej władzy. W postanowieniu z dnia 7 września 2000 r. (sygn. akt I CKN 931/00) Sąd Najwyższy wskazał, iż nadużywanie władzy rodzicielskiej zachodzi także wówczas, gdy postępowanie rodzica obiektywnie wywiera destrukcyjny wpływ na proces wychowania i rozwoju psychicznego dziecka, choćby nie było to związane z subiektywnym, negatywnym nastawieniem rodzica wobec dziecka. Jak podkreślono w tym orzeczeniu, takie zachowania ojca dziecka, jak agresja, grożenie matce, zakłócanie spokoju domowego, jeśli są manifestowane w obecności dziecka, pozostają w sferze bezpośredniego oddziaływania na nie. Jeśli rodzic zachowuje się w ten sposób, oznacza to, iż nie poczuwa się do troski o uczucia dziecka i świadomie naraża je na nieuniknione, negatywne przeżycia. W ten sposób stwarza stan poważnego zagrożenia dla prawidłowego rozwoju dziecka, a to stanowi niewątpliwie nadużywanie władzy rodzicielskiej. Ponadto przesłanką, która w opisywanej sprawie może stanowić dodatkową podstawę pozbawienia ojca władzy rodzicielskiej, jest okoliczność, iż zaniedbuje on swe obowiązki względem dziecka.

Zgodnie natomiast z art. 113 kro niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dziecko mają prawo i obowiązek utrzymywania ze sobą kontaktów. Kontakty z dzieckiem obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej. Artykuł 113§1 kro mówi z kolei, że jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy. Natomiast art. 113§2 i §3 kro stanowi, że jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd opiekuńczy ograniczy utrzymywanie kontaktów rodziców z dzieckiem. Sąd opiekuńczy może wówczas w szczególności zakazać spotykania się z dzieckiem, zakazać zabierania dziecka poza miejsce jego stałego pobytu, zezwolić na spotkanie się z dzieckiem tylko w obecności drugiego z rodziców albo opiekuna, kuratora sądowego lub innej osoby wskazanej przez sąd, ograniczyć kontakty do określonych sposobów porozumiewania się na odległość czy też zakazać porozumiewania się na odległość. Dodatkowo w myśl art. 113§4 kro sąd opiekuńczy orzekając w sprawie kontaktów z dzieckiem może zobowiązać rodziców do określonego postępowania, w szczególności skierować ich do placówek lub specjalistów zajmujących się terapią rodzinną, poradnictwem lub świadczących rodzinie inną stosowną pomoc z jednoczesnym wskazaniem sposobu kontroli wydanych zarządzeń.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, w świetle przeprowadzonych dowodów i ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego, zdaniem Sądu dobro małoletniej M. H. (1) przemawiało za tym, aby pozbawić D. H. władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką ze względu na rażące zaniedbywanie obowiązków względem dziecka oraz nadużywanie władzy rodzicielskiej, za czym przemawiały następujące względy. Po pierwsze należy podkreślić, że uczestnik od samego początku, tj. od narodzin córki, w niewielkim stopniu brał udział w życiu dziecka, skupiał się głównie na zapewnieniu bytu rodzinie a pieczę nad dzieckiem, dbaniem o jego prawidłowy rozwój i wychowanie zajmowała się przede wszystkim wnioskodawczyni. Od momentu rozstania stron w marcu 2016 r. dziecko pozostaje pod wyłączną opieką matki, od lipca 2016 r. kiedy to wnioskodawczyni zabroniła uczestnikowi widywać dziecko nie utrzymuje on żadnych kontaktów z córką, nie pamięta o ważnych wydarzeniach w życiu dziecka, nie składa życzeń, nie czyni prezentów, nie bierze udziału w wychowaniu dziecka, nie jest zorientowany w bieżących sprawach

małoletniej, jej problemach, nie interesuje się stanem zdrowia córki, jej rozwojem, zainteresowaniami, sposobem spędzania przez dziecko wolnego czasu, wszystkie te obowiązki spoczywają na wnioskodawczyni, która samodzielnie podejmuje istotne decyzje w sprawach małoletniej M.. Od półtora roku udział ojca w życiu dziecka ogranicza się praktycznie tylko do płacenia alimentów na rzecz córki i spłacania zadłużenia z tego tytułu, uczestnik nie dąży do tego aby aktywnie włączyć się w życie dziecka, jest skupiony na obarczaniu wnioskodawczyni winą za brak kontaktów z córką, trudno mu przyznać się do popełnionych błędów i do swojego niewłaściwego postępowania. Prawdą jest, że to wnioskodawczyni od lipca 2016 r. zaczęła utrudniać uczestnikowi kontakty z dzieckiem jednakże D. H. pomimo trwającego cały czas postępowania w przedmiotowej sprawie nie zrobił nic aby do takich kontaktów mogło dojść, nie złożył chociażby wniosku o zabezpieczenie na mocy którego mógłby odwiedzać dziecko co pewien czas, pozostawał całkowicie bierny, czym doprowadził praktycznie do zaniku jego więzi emocjonalnych z dzieckiem. Postawa ojca polegająca na lekceważeniu ciążyących na nim obowiązków oraz braku zainteresowania małoletnią córką wskazuje wyraźnie, że w sposób rażący zaniedbuje on przysługujące mu obowiązki rodzicielskie względem dziecka, stan taki trwa niezmiennie od 1,5 roku co powoduje, że nie ma podstaw, aby uczestnik nadal miał możliwość współdecydowania o losach swojej córki, nie daje bowiem gwarancji, że będzie kierował się dobrem dziecka, tym bardziej, że uczestnik swoim codziennym postępowaniem wykazał, że mu na tym nie zależy a składane przez niego zapewnienia w toku rozprawy o tym, że chce aktywnie uczestniczyć w życiu córki w świetle ustalonego stanu faktycznego należy uznać tylko i wyłącznie za deklaracje nastawione na uzyskanie korzystnego orzeczenia w sprawie. D. H. jest osobą przejawiającą nieprawidłowe cechy osobowości, ma problem ze stawianiem sobie jasnych celów życiowych, jest mało stabilny emocjonalnie, w sytuacjach trudnych reaguje impulsywnie i gwałtownie, jest mało krytyczny wobec swojego postępowania, z trudem przyznaje się do błędów i przekraczania prawa. Ojciec czuje się uczuciowo związany z córką ale nie podtrzymuje tej więzi, nie okazuje pełnego zrozumienia dla sytuacji małoletniej M. oraz jej matki. D. H. jest osobą uzależnioną od środków psychoaktywnych, przez kilka lat zażywał narkotyki także wtedy, gdy strony zamieszkiwały razem, nie przestrzega norm prawnych, był kilkakrotnie karany sądownie, obecnie przebywa w zakładzie karnym, nie stanowi więc właściwego wzorca do naśladowania dla małoletniego dziecka. Przede wszystkim należy jednak z całą mocą podkreślić, że uczestnik w czasie kiedy zamieszkiwał wspólnie z wnioskodawczynią i małoletnią M. nadużywał władzy rodzicielskiej wobec dziecka, D. H. znęcał się bowiem psychicznie i fizycznie nad M. B. (1), za co został dwa razy skazany, uczestnik w obecności dziecka wywoływał awantury, zachowywał się agresywnie wobec wnioskodawczyni, wielokrotnie wyzywał ją wulgarnie, znieważał, ubliżał, szarpał, popychał, ciągnął za włosy, uderzał, podduszał, wykręcał głowę, groził pozbawieniem życia, dwukrotnie spowodował u niej obrażenia ciała, zupełnie nie zważał przy tym na to, iż świadkiem wszystkich tych zachowań była jego małoletnia córka. Takie postępowanie uczestnika wywierało destrukcyjny wpływ na proces wychowania i rozwoju psychicznego dziecka i jego skutki widoczne są do dnia dzisiejszego, małoletnia M. pamięta bowiem sytuacje kiedy ojciec krzywdził matkę (dziecko mówi w przedszkolu „tata robił ała”), jest nadpobudliwa, zdarza się, że bije inne dzieci, ciągnie je za włosy, co ma związek z wydarzeniami z przeszłości i negatywnymi wzorcami zachowań prezentowanymi przez ojca. Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni popiera pogląd wyrażony w powołanym postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2000 r. (sygn. akt I CKN 931/00), w którym wskazano, że nadużywanie władzy rodzicielskiej zachodzi także wówczas, gdy postępowanie rodzica obiektywnie wywiera destrukcyjny wpływ na proces wychowania i rozwoju psychicznego dziecka, choćby nie było to związane z subiektywnym, negatywnym nastawieniem rodzica wobec dziecka. Jak podkreślono w tym orzeczeniu, takie zachowania ojca dziecka, jak agresja, grożenie matce, zakłócanie spokoju domowego, jeśli są manifestowane w obecności dziecka, pozostają w sferze bezpośredniego oddziaływania na nie. Jeśli rodzic zachowuje się w ten sposób, oznacza to, iż nie poczuwa się do troski o uczucia dziecka i świadomie naraża je na nieuniknione, negatywne przeżycia. W ten sposób stwarza stan poważnego zagrożenia dla prawidłowego rozwoju dziecka, a to stanowi niewątpliwie nadużywanie władzy rodzicielskiej. Tego typu zachowania praktycznie przez cały okres zamieszkiwania wspólnie z dzieckiem prezentował uczestnik, do tego połączone ze stosowaniem przemocy fizycznej i psychicznej wobec matki, czym narażał córkę na negatywne przeżycia emocjonalne i zaburzał jej prawidłowy rozwój psychiczny. Postępowanie D. H. jawi się jako wysoce naganne zważywszy na fakt, że uczestnik pomimo dania mu szansy przez wnioskodawczynią i wspólnego zamieszkania z nim ponownie w sierpniu 2015 r., mając możliwość stworzenia dziecku normalnie funkcjonującej rodziny nie zmienił swojego zachowania i kolejny raz zaczął znęcać się psychicznie i fizycznie nad wnioskodawczynią w obecności dziecka, zagrażając prawidłowemu rozwojowi córki, narażając ją na silny stres i negatywne przeżycia emocjonalne. Wszystko to jednoznacznie wskazuje

na to, że uczestnik swoim postępowaniem świadomie nadużywał władzy rodzicielskiej wobec dziecka wobec czego nie powinien mieć już jakichkolwiek praw do decydowania o dalszym losie córki i jedyną osobą która będzie się tym zajmować jest matka dziecka, ponieważ czyni to właściwie, kieruje się dobrem małoletniej i zapewnia córce właściwe warunki do prawidłowego rozwoju i wychowania.

Sąd z uwagi na brak porozumienia pomiędzy rodzicami małoletniej M. H. (1) co do tego w jaki sposób mają być realizowane kontakty ojca z córką musiał także rozstrzygnąć w przedmiotowym postępowaniu tę kwestię, przy czym kierując się głównie dobrem dziecka oraz treścią art. 1132§1 i §2 pkt 2 i 3 uznał, że przynajmniej przez pewien czas konieczne jest ograniczenie uczestnikowi osobistych kontaktów z dzieckiem w ten sposób, że D. H. będzie mógł spotykać się z małoletnią M. H. (1) tylko w obecności matki dziecka M. B. (1) i w jej miejscu zamieszkania. Sąd mając na względzie wiek dziecka (4 lata), jego potrzeby, rytm dnia, przyzwyczajenia, fakt, że małoletnia od dwóch lat pozostaje pod wyłączną opieką matki, z którą jest bardzo silnie emocjonalnie związana, brak aktywnego udziału w tym czasie ojca w życiu dziecka, zanik więzi emocjonalnych pomiędzy dzieckiem a ojcem, niewidywanie córki przez uczestnika od lipca 2016 r., okoliczność, że ojciec ma niepoprawnie ukształtowane kompetencje wychowawcze, z trudem rozpoznaje podstawowe potrzeby dziecka ponieważ mało zna dziecko i mało uczestniczy w jego życiu, przejawia nieprawidłowe cechy osobowości, jest mało stabilny emocjonalnie, w sytuacjach trudnych reaguje impulsywnie i gwałtownie, w przeszłości nadużywał środków psychoaktywnych a dziecko nie czuje się bezpiecznie w jego obecności, ustalili, że uczestnik będzie spotykał się ze swoją małoletnią córką M. H. (1) w każdą pierwszą i третią sobotę danego miesiąca oraz w każdą drugą i czwartą niedzielę danego miesiąca w godzinach od 13:00 do 17:00 jak również każdego roku w II dzień Świąt Bożego Narodzenia oraz w II dzień Ś. Wielkanocy od godz. 10:00 do godz. 14:00 oraz każdego roku w dzień ojca i dzień dziecka od godziny 16:00 do godziny 18:00, w miejscu zamieszkania dziecka i w obecności wnioskodawczyni M. B. (1), zobowiązując przy tym matkę dziecka do nieprzeszkadzania uczestnikowi w realizowaniu tych spotkań. Powyższe uregulowanie uwzględnia obecną sytuację małoletniej M. H. (1) i jest zgodne z jej dobrem, biegli w wydanej opinii wyraźnie wskazali, że najlepsze byłoby dla dziecka, aby małoletnia spotykała się z ojcem co najmniej 4 razy w miesiącu po 3 godziny dziennie, początkowo w obecności matki i osób trzecich, pod warunkiem, że ojciec będzie utrzymywał abstynencję i kontynuował leczenie psychiatryczne, aktualnie dziecko nie jest gotowe na samodzielne spotkania z ojcem, najbezpieczniej czuje się z matką, w swoim domu, dziewczynka nie widziała ojca praktycznie przez 1,5 roku (wyjąwszy przypadkowe spotkania na ulicy czy przy okazji badań w ośrodku w S.), jej więź emocjonalna z tatą praktycznie zanikła, dla jej odbudowania i ukształtowania właściwych relacji ojca z córką w ocenie Sądu niezbędne są stałe cotygodniowe kontakty uczestnika z dzieckiem, przez 4 godziny dziennie, w tym czasie uczestnik jest bowiem w stanie skupić się na dziecku, jego potrzebach, nawiązać z nim zabawę i wspólnie spędzić czas w przyjaznej atmosferze, a wnioskodawczyni będzie miała kontrolę nad przebiegiem tych spotkań. Dodatkowo należało umożliwić ojcu spędzanie czasu z córką także w Święta Bożego Narodzenia i Wielkanocy oraz w dzień dziecka i ojca, na razie także przez kilka godzin w miejscu zamieszkania dziecka i w obecności jego matki, dzięki czemu uczestnik będzie mógł co roku w tych ważnych dniach być obecny w życiu córki. Zdaniem Sądu zaproponowana przez wnioskodawczynię możliwość widywania dziecka przez ojca jedynie raz w miesiącu nadmiernie ograniczałaby kontakty ojca z dzieckiem, uniemożliwiałaby odbudowanie więzi emocjonalnych, nabranie wzajemnego zaufania do siebie i doprowadziłaby do wyeliminowania ojca z życia małoletniej M., z kolei uregulowanie ich w miejscu neutralnym mogłoby skutkować brakiem porozumienia pomiędzy rodzicami co do ustalenia takich miejsc i pogłębieniem istniejącego konfliktu, jak również, szczególnie w początkowym okresie, po tak długiej przerwie spowodowanej brakiem kontaktów ojca z córką, nie zapewniłoby dziecku poczucia bezpieczeństwa i stabilizacji jakie ma w miejscu swojego pobytu. Sąd uznał, że spotkania uczestnika z córką raz w tygodniu zapewnią mu stały i nieskrępowany kontakt z małoletnią oraz wgląd w jej rozwój i wychowanie a wnioskodawczyni będzie miała kontrolę nad tym jak te kontakty wyglądają, czy uczestnik nie zagraża w żaden sposób dobru małoletniej, należyście rozpoznaje jej potrzeby i na nie odpowiednio reaguje oraz czy właściwie wykorzystuje przyznany mu czas. Powyższe spowoduje, że więź emocjonalna ojca z dzieckiem będzie mogła dzięki temu się odbudowywać i umacniać a w przypadku prawidłowego przebiegu tych kontaktów z czasem będą one mogły ulec stopniowemu rozszerzeniu i odbywać się także bez obecności matki dziecka. Wyznaczenie spotkań w soboty i niedziele od godziny 13:00 do 17:00 uwzględnia

zarówno interesy stron jak i potrzeby małoletniej M. H. (1), jej wiek i przyzwyczajenia, podobnie jeżeli chodzi o godziny kontaktów przypadających w Święta Bożego Narodzenia i Wielkanocy oraz w dzień dziecka i dzień ojca.

Sąd mając na uwadze wszystkie szczegółowo przedstawione powyżej okoliczności oraz treść przytoczonych przepisów Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego pozbawił D. H. ur. (...) w W., syna A. i B. władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką M. H. (1) ur. (...) w W. uznając, że uczestnik w sposób rażąco zaniedbuje swe obowiązki względem dziecka oraz nadużywał władzy rodzicielskiej nad córką i jednocześnie ustalił kontakty uczestnika z córką w każdą pierwszą i trzecią sobotę danego miesiąca oraz w każdą drugą i czwartą niedzielę danego miesiąca w godzinach od 13:00 do 17:00 jak również każdego roku w II dzień Świąt Bożego Narodzenia oraz w II dzień Ś. Wielkanocy od godz. 10:00 do godz. 14:00 oraz każdego roku w dzień ojca i dzień dziecka od godziny 16:00 do godziny 18:00, w miejscu zamieszkania dziecka i w obecności wnioskodawczynie M. B. (1), która została zobowiązana do nieprzeszkadzania uczestnikowi w realizowaniu tych kontaktów, natomiast w pozostałym zakresie wnioski M. B. (1) i D. H. o uregulowanie kontaktów z małoletnią M. H. (1) jako niezasadne oddalił. Oczywiście nie należy zapominać, że przedmiotowe orzeczenie w przypadku kiedy wymagać tego będzie dobro dziecka, może być zmienione lub uchylone.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 520§1 kpc. Nieuiszczonymi kosztami sądowymi w postaci wynagrodzenia pełnomocnika z urzędu nie obciążano wnioskodawczynie ani też uczestnika z uwagi na ich trudną sytuację materialną. Z kolei o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawczynie z urzędu orzeczono na podstawie §2 pkt 1 i 2, §4 ust. 1, 2 i 3, 10 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714) zasądzając na rzecz adw. J. U. kwotę 147,60 zł, na co złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 120 zł odpowiadającej wysokości stawki minimalnej oraz kwota 27,60 zł tytułem 23% podatku VAT.

Sędzia Sądu Rejonowego

/Wojciech Kokociński/